

før jeg ved, om der er et finansielt Anliggende, jeg kan ikke gaa til det, før jeg ved, om Mejeriorganisationerne overhovedet er i Stand til at ordne den Sag, saa at en Ordning kan tilvejebringes. Men i samme Øjeblik som jeg fik Meddelelse om, at der var Udsigt til, at den kunde ordnes, og da jeg for mit Vedkommende ansaa det for ønskeligt, at man søgte at skride ind denne Torsdag og ikke ventede til den næste, og skønt jeg, som sagt, endnu ikke havde faaet Meddelelse om, at der var opnaaet endelig Overenskomst, eller om, hvorledes den var, amodede jeg om at faa Finansudvalgene sammenkaldt til øjeblikkelig Forhandling. Jeg kunde altsaa ikke have handlet paa nogen anden Maade, medmindre jeg vilde have sagt: Jeg foretrækker, at vi forhandler i en Uge om denne Sag, og saa lader vi Torsdag Priserne gaa saaledes i Vejret, som de vil gaa. Det ærede Medlems Holdning giver mig Anledning til paa ny at spørge, om det ærede Medlem har ønsket, at Prisforhøjelsen fandt Sted i Gaar.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) blot sige, at overfor den Bemærkning, han fremførte i Udvalget om en Mulighed for at skille Rationeringen fra Prisfastsættelsen, udtalte jeg, at det lader sig ikke gøre; den endelige Rationering og Prisfastsættelsen hører nødvendigt sammen. Til en faktisk Rationering, som skal sikre enhver hans Andel, hører nødvendigvis bestandig, at enhver er i Stand til at erhverve denne Andel. Hvis man fastsætter en Rationering, som ikke opfylder dette sidste Formaal, med andre Ord giver Folk et Kort, paa hvilket der staar: Du kan faa Smør, men til en Pris, som dine Forhold ikke tillader dig at betale, saa betyder det ikke andet, end at dette Kort bliver en Værdigenstand for vedkommende, som de velhavende kan afkøbe ham til Forøgelse af deres eget Fedtforbrug. Rationering og Prisfastsættelse hører derfor nødvendigvis sammen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det kan vist ikke længere være tvivlsomt, at denne Sag er klar nok, saaledes som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde. Enhver, der har hørt disse Forhandlinger, maa være paa det rene med, at det ikke er Venstre, som har taget Initiativet under Forhandlingerne med Indenrigsministeren,

og derfor ser jeg for min Del ikke rettere, end at den udsendte Erklæring er et Udtryk for Partiet Venstres daarlige Samvittighed: Man har ønsket at komme til at staa i et saa godt Lys overfor Vælgerne som muligt. Derfor synes jeg, at denne Smørerklæring smager noget af Fedteri overfor Vælgerne. Men den har paa den anden Side bragt Venstre i en noget ejendommelig Situation, thi naar man opmærksomt har hørt paa den Diskussion, der er ført her, har man ikke kunnet overhøre, at det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) for at komme til at indtage Stillingen som de ubemidlede særlige Forsvarer indirekte har udslynget den alvorlige Sigtelse mod alle, der kan hamstre Smør, at de nu vil benytte Lejligheden til at hamstre Smør til Trods for, at alle ved, hvilken Nød der er i vort Samfund med Hensyn til Forsyningen med Fedtstoffer, og til Trods for, at man ved, at Prisen paa Fedtstoffer, særlig Smør, vil gaa ned. Det er, synes jeg, interessant at se, at man ogsaa fra den Side er saa bange for Udslag af det private Initiativ.

Formanden: Indenrigsministeren stillede et bestemt Spørgsmaal til Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds. Jeg giver derfor det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Det stillede Spørgsmaal er det meget let for mig at besvare. Jeg nærer selvfølgelig ikke noget Ønske om, at Smørprisen skal gaa op, paa ingen Maade.

Jeg vil imidlertid gerne fastholde den højtærede Minister ved, hvad der er Hovedsagen i denne Debat, nemlig den ejendommelige Forhandlingsmetode, som den højtærede Minister benytter. Han siger, at han har i en Uge — altsaa dog nogle Dage — forhandlet med adskillige andre om denne Smørordning. Den højtærede Minister forhandlede paa Regeringens og i videre Forstand paa Lovgivningsmagtens Vegne og forhandlede under den Forudsætning, at der herfra skulde ydes et Milliontilskud til denne Ordning. Men det faldt ikke den højtærede Minister ind i disse 7 Dage, hvori han har drøftet denne Sag med andre, at komme til den øvrige Del af Lovgivningsmagten, til Rigsdagen og spørge om, hvilke Fordringer man herfra kunde stille, hvilke Ønsker man eventuelt her maatte have. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister siger, at